

nõudis. Jüril suured silmud. Vaatis ümber — ei plekriistu kuskil enam! Mis nüüd? Kõrtemik pärüs makstu, sest kurgaks, kui Jüri tema nõudmisi ülekohtuseks nimetas, sest et see wõeras pois wõtnud ju kõik oma kulu peale.

„Wõeras pois?“ siis kõrtemik, „aha, wõi wõeras pois?“ Ootke aga, teie kelmid. Joote ennaast mestiis purju ja muid ei taha keegi enam maksta. Naha seia, ehk muidu — — — ja siis paashol, kell varsti lakkateiskümmend, saan veel wiimaks uusjuguste hulguste pärast politsei kimpu!“

Juba keskköse? Kallis aeg, siis oli Jüri ju enam kui 6 tundi magand! Nuttu tömbas kukru taaskust — tühi! Nüüd oli hea nõu kallis. Kõrtemik ei leppinud muidu, kui pois pidi kindad ja nne kaela rätiku, mis ema talle wiimati veel kinkinud, pandiks jätmata ja siis marsh! ulfest välja. Uks pandi lukku ja seal seisid Jüri külma käes kesk pimedal öösel, pea walutas kangeste. Gi ta ei teadnud arvatagi, kus munitsas ta oli, ja kui ta kaa teed oleks leidnud, ta ei tohtinud ometi ilma plekriistateta oma lehvatisanda silma ette tulla. Üsna segane onitas mõttes hakkas ta ühe plangi üle ronima, nagu oleks see see kõige otsem tee soosa tippa; juba oli ta üleval ja tahtis veel teist jalga taga järäl töm-

mato, kui torraaga hoovis sinure koera nägi, kes hirmisa aukumisega ta peale kippus. Jüri kargas õhmatand tagasi, otsekohje ööwahi sülle, kes hirmutut poissi ühe käega kinni hoidis ja teisega wilet siiu külge pani ja libedaste wiliistas, mis peale veel kaks ööwahti ligi töötasid. „Wõi sina oledgi see kelm, kes nüüd juba kelmast korda siiu puuvargil käib. Oet, eet' aga, küll politseiis mõistust pähä saad!“

Jüri palus vastu ja hakkas oma juhtumist juttustama, ei aidand ühtigi, widdi armeturmal kõmbel politseisse kinni, nagu teist kelmi. Teisel päeval tuli ülekuulamise alla. Parajast oli tähtjas küsimine ja kostimine käsil, kui uks lahti läks ja Jüri kardsepmeister siöse astub. Rehe sai poiss peale warguse süüd mõistetud ja aži oleks veel üsna hulluks läinud, kui mitte poissi palive peale tema isale maale teadust ei oleks saadetud. Iha pidi ärawaraestud riütotide hindamakoma ja siis veel ootma, kuni käemeeoste läbi töösi teadust ja tunnistust saadi, et Jüri warguse poolest tänni tõeste puhas olla, mis peale teda hea maenitusega koju lahti.

Nüüd oli Jüri 16 aastane ja kasu poolest käis mõnegi täis kasiwand mehest üle. Mis nõu muid heaks wõetta? Pöllumeheks ta ei tahnuud sugugi hakkata, sekts ta arvas ennaast liig peene